

A6363

thăng-tiên

L.L.

BÁO HƯƠNG - ĐẠO MỖI THÁNG HAI KỶ

NHÀ BÁO: 53 PHỐ LAMBERT - HANOI

Năm 1, số 6

20 Janvier 1936

8° 50 11 865

NĂM MỚI CHU'ONG TRÌNH MỚI

Năm mới tới đây, ta mừng xuân, ta vui vẻ, là việc cốt nhiên rồi, nhưng anh em ta cũng chớ nên quên rằng : một năm qua là một dịp để ta ôn lại những việc ta đã làm, xét xem ta tiến hay ta lùi. xét một cách nghiêm khắc mới được ; một năm mới là lúc ta phải phác một cái chương trình mới để ta làm việc. Làm thế nào cho mồng một năm nay ta ở bậc này, ba mươi tháng chạp năm nay ta tiến lên bậc nữa. Nếu mà ta vẫn cứ ở chỗ cũ hay ta tụt đi mấy bước thì đối với hai chữ « thăng tiến » chúng ta cũng ngượng trong lòng.

Anh đoàn-sinh, ví dụ anh đang làm thi sinh, anh cả quyết định rằng trong năm này anh quyết đến tháng tư anh phải làm đoàn-sinh hạng nhì. Anh chia bao nhiêu bài ra mà tập trong 3 tháng, làm một cái chương-trình lớn gồm 3 chương trình tháng 12 chương trình tuần, anh quyết theo cho đúng. Sau đó anh nhất định thi bằng cấp cứu, bằng cứu hỏa, bằng làm ruộng v v. Anh cũng vẽ chương trình hẳn hoi. Đó là về học, Anh lại xét xem anh có những thói xấu gì, anh kê thật ra rồi nhất định trong năm nay chữa cho tiệt hết chừng nọ đến tạt kia. Anh còn thiếu nét gì, viết chữ đở vào rồi dần dần tập cho đến được.

Các anh cả trong các đoàn, tôi biết rằng các anh cũng định chương trình, hành động của các anh rồi. Anh có mấy đoàn-sinh anh quyết cho lên hạng mấy, những bằng này quyết phát cho ai, các môn này quyết giảng đến nơi, tập để đến ngày ấy quyết tổ chức một cuộc vui để thết các vị phụ huynh, quyết cắm trại ở những chỗ này, xen những nhà máy, những nơi cổ tích này. Làm cho anh em chữa những tật này, luyện cho anh em những tinh kia. Cái chương trình to lớn ấy anh cùng các đội-trưởng thu xếp rồi chia ra 12 ó, 52 ngày.

Chương trình có rồi, ta dần bước lên, ta

THĂNG - TIẾN

Tôi xin hẹn anh em đến tháng chạp sang năm, chúng ta lại sẽ đi đường cùng nhau.

HỒ-SỨT

Ngày xuân ấm áp, cảnh vật tốt tươi

THẮNG - TIẾN

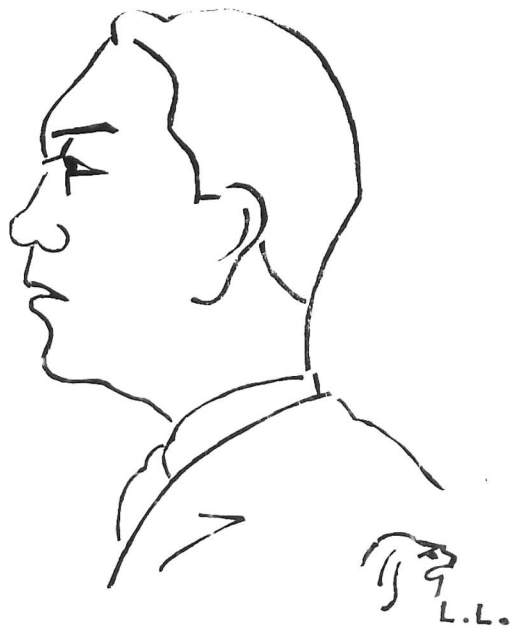
cùng tất cả bộ biên tập, nghĩa là hai ngàn rưỡi H. Đ. S. Đông-Dương và ba triệu H Đ. S. khắp chốn xin trân trọng chúc

được : các vị độc - giả yêu quý

MUÔN VIỆC VỪA LÒNG

HỌP BẠN NAM - KỲ

Lần thứ nhất ở Đông-Dương, cuộc họp bạn một xứ được anh em mấy nơi cùng về, vui vẻ hơn ba cuộc họp bạn của Bắc-kỳ nhiều lắm. Được vui vẻ như vậy không phải là dễ gì. Ông Trần-văn-Khá, hội-trưởng Hướng-Đạo Nam-kỳ đã tốn bao công trình, trừ được ba ngàn bạc để chi dụng. Anh ủy-viên Trần-văn-Khắc đã lo lắng mấy năm nay. Hai người thật đáng cho khắp nhà Hướng-Đạo, hô một tiếng lớn: Cảm ơn.

Ông Trần Văn Khá
hội trưởng H. Đ. Nam Kỳ

Được như vậy cũng là nhờ sáu trăm anh em từ Nam chí Bắc, từ Cửa Thuận đến Biên Hòa, đã cố công đi cho được, để bắt tay nhau mà hát, mà chứng thực rằng chủ nghĩa Hướng-Đạo là chủ nghĩa thân ái (những cuộc tụ họp thể thao thật không được kết quả tốt đẹp như vậy), đã chẳng thẹn với mấy chữ « trại Hữu-ái » đề lo trên cửa lớn.

HOÀNG-ĐẠO-THÚY

Trại Họp Bạn Saigon

Tôi viết bài « Trại Họp Bạn » dữa lúc mưa xuân lất phất, trước mấy khóm cúc vàng tươi.

Tôi viết dữa lúc tâm trí mơ màng, ký ức đầy những hình ảnh êm đềm, náo nhiệt của Trại Họp Bạn vừa qua.

Trại Họp Bạn đã qua rồi.

A. Trần văn Khắc

Người có công đầu trong cuộc họp bạn Nam kỳ. Anh em quên được cái phút thiêng liêng, lúc hai đcan Bắc Hà và Thần-Kinh ở trên xe lửa tốc hành bước xuống ga Saigon, đoàn sinh ba xứ đều tung hô một lượt :

Trung, Nam, Bắc : một nhà !

Tiếng tung hô hùng tráng, đồng dục, vang lừng, thốt tự tâm can, như đã cảm động cả non sông, cảnh vật. . .

Lúc đó, mắt anh em đều sáng quắc, má anh em đều đỏ bừng. Trái tim anh em đều đập dồn một dịp ma trí nghĩ anh em cùng chung một ý tưởng sau đây :

« Anh em chúng ta, Trung Nam, Bắc, cùng chung một TỒ, giọt máu sẽ làm ba, lẽ tất nhiên phải thương yêu nhau như anh em một nhà. Nhưng chúng ta còn là đoàn sinh đoàn Hương-Đạo nữa. Cái tình « thân yêu một nhà » há chẳng nên bền chặt, khăng khít gấp mấy nữa sao ? . . »

Anh em đoàn sinh và các em Sói Con đã cắm trại ở sân Mayer !

Mấy ngày vui vẻ, nô đùa, hát hồng tung bưng đã dần dần đưa nhau vào con đường dĩ vãng, xa xăm. . .

Nhưng bao nhiêu hình ảnh êm đềm và náo nhiệt của Trại Họp Bạn đã in sâu vào trong trí nhớ của một ngàn anh em vừa dựng lều trên bãi cỏ Mayer.

Anh em Hương-Đạo Việt-Nam !

Chắc không bao giờ

Chắc không bao giờ anh em quên được bữa tiệc trà của anh em Saigon thết chúng ta trước hôm ra về!

Một ngàn đoàn sinh, Sói Con của mấy nước Pháp, Nam-Mên, Trung, xen lẫn với nhau, ăn uống, hát hò, cười đùa... Cười đùa mà trong bụng đều thấy thấp thỏm, nao nao, vì ngày vui sắp hết và đã gần đến lúc phải ngậm ngùi chia tay!

Anh em đoàn sinh Thần-kinh!

Chắc không bao giờ anh em quên mấy ngày êm đềm ở trại Hạp - Ban Saigon, mấy ngày sống trong một cái không khí hòa hảo, thân mật, không phân biệt tôn giáo, không mấy may nghi kỵ, nhỏ nhen. Anh em đã nêu được một cái tinh thần Hường Đạo khá cao trong cuộc Hạp Ban vừa rồi!

Anh em đoàn sinh Bắc-Hà!

Chắc không bao giờ anh em quên được cái phút trịnh trọng cuối cùng, lúc anh em ta sắp phải rời Saigon để trở về đất Bắc.

Anh em có thể quên được hơn một trăm anh em, chị em đoàn sinh và Sói Con ra ga tiễn chúng ta, với những nắm tay dùng dằng, chắc chắn, với những câu chuyện âu yếm, mặn mà không?

Anh em có cảm thấy cái sức mạnh huyền bí, mãnh liệt nó sui dục anh em chị em Nam, Bắc phải yêu nhau hơn lên, hiểu nhau hơn lên, thương nhau hơn lên không?

Tôi còn nhớ anh Hưng muốn nói mà nói không nên lời, chị Lựu dọt giải dọt vấn, chị Hường cảm động sụt sùi, anh Khắc cổ cười nhưng cười ra nước mắt.

Còn biết bao nhiêu anh em nữa, lúc tàu chạy còn cố gắp chặt tình thân ái bằng một chiếc hôn vội vàng nhưng ấm áp, một chiếc hôn mà ở trong ngực biết bao nỗi nhớ, tình thương...

Tôi lại không thể quên một câu chuyện của một anh Ủy-Viên Cao-Mên đã nói trước mặt đại biểu Hường - Đạo Pháp, Nam và Trung-Hoa, trong một bữa tiệc của anh em Saigon thết.

— Tôi rất lấy làm hài lòng, anh Ủy - Viên Cao - Mên nói; mà tuyên bố rằng lần này là lần đầu anh em thiếu niên hai nước Việt Nam và Cao Mên đã ăn chung ở lộn với nhau trong 120 giờ đồng hồ mà không xảy ra sự xung đột!

Câu nói vừa thành thực, vừa có ý vị lắm thay!

Đó, thưa anh em, cái công dụng quý báu của chủ nghĩa Hường - Đạo, cái mục đích Hòa - Bình, Thân Thiện của lão sư Baden Powell.

Và cũng là cái kết quả vẻ vang, đáng chú ý hơn hết của Trại Hạp Ban Saigon 1935.

HANOI ... SAIGON ... HANOI

trong 14 ngày

TỪ BIỆT HÀ - THÀNH

23 Décembre 1935 12 giờ trưa. Sân ga Hanoi tíu tít những người, chuyển xe lửa tốc hành Hanoi - Saigon sắp chạy, đưa 15 Sĩ-Cút Bắc-kỳ vào Nam dự cuộc Họp bạn Saigon.

Anh em ra tiễn đoàn Bắc Hà rất đông. Ông Hội - Trưởng Nguyễn Lê, anh ủy viên Hồ sút sẵn sóc anh em, ân cần đủ thứ. Trước khi tàu chạy, chúng tôi còn có dịp nghe đít-cua của anh Ủy viên: « Các em vào Nam chuyến này phải làm thế nào cho xứng đáng hai chữ Bắc - Hà và cái khăn quàng mùi nâu của các xếp ».

Trời đất ơi! Cái phu-la củ nâu, 12 xu một chiếc cả công máy mà quý vậy kia à!

TRÊN TÀU

Tàu huýt còi, chạy. Anh Hồ Sút còn dặn với một câu: « Cần thận! Cốt nhất, không có tai nạn ». Anh làm chúng tôi nghĩ đến cuộc thám hiểm Saigon mà ghé, dựng cả tóc gáy.

Tàu đến Cống vọng. Chúng tôi hết cảm động và bắt đầu vui vẻ với cuộc đời phiêu lưu, mới mẻ.

Trâu và Gà bắt đầu dọn ổ. Anh em vui vẻ, nhanh nhẹn xếp đặt lên chiếu, song chảo, mắm muối, bị gậy vào từng góc, dưới con mắt lóng lánh của anh đầu đoàn Mèo Mập.

Cửa đóng tọt, cái cặp mắt lờm lờm, lúc nào cũng như sắp vồ chuột, những bắp thịt đồ sộ, cái giọng nói đồng đặc của anh Mèo Mập đã dạy cho kỷ luật nghiêm minh và công việc nhanh chóng đoàn Bắc Hà nhiều lần.

Vì nếu anh em ai cũng yếu, cũng nể, cũng quý anh Phó Đoàn-Trưởng Trâu vui cười, thì ai cũng sợ, cũng khiếp oai anh Mèo Mập, nhất là cái bàn tay hộ pháp của anh và chiếc dao găm lớn anh vẫn đeo luôn bên mình.

Từ Hanoi đến Phủ Lý, không có gì lạ.

Tàu đến Nam-Định, gặp anh Đoàn-Trưởng Trần Quốc Tuấn ra tiễn Bắc Hà. Tay bắt, mặt mừng, chưa kịp bàn huyên, tàu

lại chạy. Đến Ninh-Bình, thêm được một Trâu, một Gà. Tiếng hoan hô át cả còi lầu hỏa.

Từ Ninh-Bình đến Thanh-Hóa, phong cảnh đã thay đổi. Rừng núi chập chồng, làng mạc thưa thớt. Nếu nói theo dạng văn sĩ anh Ủy viên Hươu Trắng Hồ Ba Bê (tên chi ma dài dũ vậy!) thì ta phải nói: « Mở rộng mắt ra mà ngắm cảnh vật Thanh-Hóa! Một đám núi, một bãi bẽ, giang sơn này què quán biết bao nhiêu bậc anh hùng từ họ Đinh cho đến giờ... vân vân» vậy.

Về phong cảnh, xin đọc giả Thằng Tiến tạm trở lại trang 4, 5, 6 số bốn mà coi, vừa có tranh ảnh, vừa được đọc những câu văn hùng tráng, mạnh mẽ của anh Hươu Trắng, chớ theo Yến Lém mà chẳng thấy gì!... Đến Vinh, vừa tối mịt. Anh em lo giải chiếu, thu dọn đồ đạc để đánh một dắc cho tới Hué. Anh phó đội Gà làm một chiếc chõng bằng thừng và gây nhưng dằng chừng anh nào cũng sợ làm « Bang Bạnh » nên không ai chịu ngủ cao. Canh gác đã có anh Phó đoàn Trưởng và anh đầu đoàn. Anh em cứ việc ngủ kỹ để tới Hué còn phải... đi chơi!

4 GIỜ SÁNG 24 DÉCEMBRE TỚI HUÉ

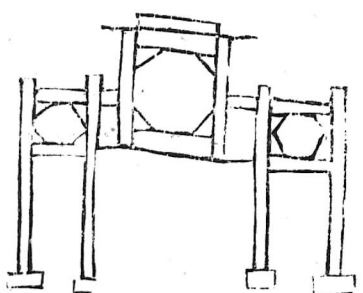
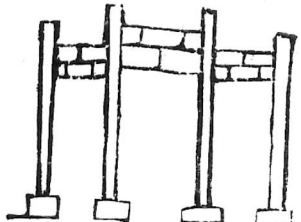
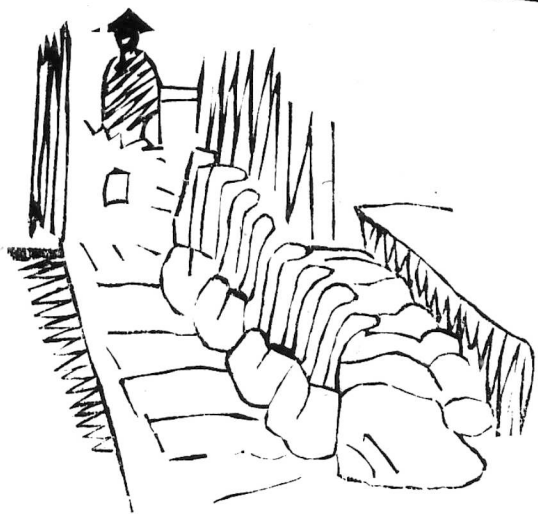
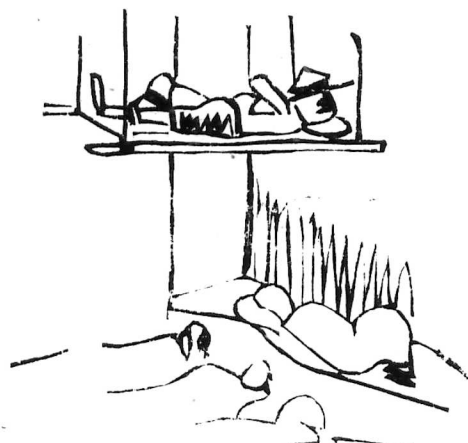
Tàu tới ga Hué vừa đúng 4 giờ sáng. Trời mưa, rét Hãi còn ngáp ngủ, anh em Bắc Hà, do anh Trâu-vui-cười chỉ huy cũng cố kêu ba lần rất lớn: Trung Bắc, một nhà.

Đã tưởng anh Phó Đoàn sai anh em kêu thế để lấy lòng ông Xếp ga Hué. Té ra để chào anh em H.Đ. Thần-Kinh. Lịch kịch khuôn dọn đồ đạc xuống, dụi mắt nhìn thấy: anh Tuyên cựu Thùng Tương, Scoutmestre Scout d'Annam, ông Trần Bá Vỹ hội trưởng Hướng Đạo Việt Nam Hué và nhiều anh em khác nữa. Hỏi ra mới biết vì thơ từ lời thôi thế nào anh em H. Đ. Việt Nam Hué đã khênh cả đồ đạc ra ga để vô Nam với Bắc Hà một lượt, lại không đi nữa vì Bắc Hà đã khênh đồ đạc xuống ga để đợi anh em H. Đ. Thần kinh đi một thể. Rõ thật luẩn quẩn. Nhưng không hề gì!

Bắc - Hà được ở lại Hué ba hôm thì sung sướng lắm.

VỀ HỘI QUÁN SCOUTS D'ANNAM

Anh Tuyên mời về hội quán của anh ở gần ga. Anh nói gần nhưng đi đã lâu lâu vẫn không thấy đến. Nhất là mưa

L.L.

← Đoàn Bắc Hà ở nhà « chợ gởi » đi ra để vào Nam
Chào brandi lỏi ngủ lâu. Ở gà và chuồng trâu
Đội hỏa đầu lên sà klêu. Trại Bắc Hà ở Saigon
rào arc tendu. Cửa Trung-kỳ, Cao - Mên và Nam-kỳ

rét, trên vai lại đeo cái bị nặng tới ba chục ki-lô. Thì ra, hôm sau, một anh Bắc Hà tinh nghịch lấy cái thước ở bia Bảng Liễu ra đo, tinh đờng đất mất tất cả một ngàn, linh một thước, mười hai phân rưỡi. . . .

Sếp dọn đồ đạc vào hội quán song, anh em rửa mặt đánh răng, ăn sáng do anh Tuyên thết.

ĐI THĂM CHÍNH THỨC

Ăn xong lo đến việc đi chào. Trước hết sang các cố Ré-demptoristes, các cố rất ân cần vui vẻ. Ở đó, sang Collège Providence. Ở đây có cuộc tiếp rước long trọng là ông Đốc cho học trò vào chặm hai giờ để đón anh em đoàn Bắc-Hà. Thăm trường, hát Chant Fédéral, rồi trở về Hội-Quán, ngay trước mặt.

Cảnh đón lại y phục, anh em kéo nhau ra đài Trần-vong Tướng-Sĩ. Đến nhà Xã Thừa Thiên. Ông phó Đốc-Lý tiếp ân cần, tử tế, câu chuyện có vẻ mặn mà thân mật. Anh đội Trâu được dịp vẽ lấy vẽ để. Ông phó Đốc-Lý vui vẻ ký tên vào cuốn sổ vẽ. Sau hỏi ra mới biết ông trước kia cũng là Sĩ-Cát bên Pháp Thảo nào!

Ở nhà Xã Thừa Thiên ra, sang qua cầu Trường-Tiền, đến thăm ông Hội-Trưởng Trần-Bá-Vy, báo Gazette de Hué và Trảng - An.

Chưa về ăn, lại do anh Tuyên thết.

Anh Niedrish, chủ máy điện, lão đoàn sinh Unioniste sang chơi. Chuyện trò thân mật rất lâu. Anh em ngủ chưa đến ba giờ mới giậy. Chuyên đồ đạc sang Bắc-kỳ châu phả để giả Hội Quán, tối hôm đó có cuộc vui của Sói Con và Réveillon.

4 giờ đến cung Kiến-Trung chào cụ Thượng Quỳnh. Cụ hỏi thăm Hương-Đạo Bắc Kỳ hồi lâu rồi dãi anh em bai tằm các đề đi coi Lăng và Cung Điện.

Tối về sang nhà anh Niedrish uống nước trà. Anh kể chuyện Cappy, Birkenheatt và Godollo là chỗ anh đã từng đề gót đến. Rồi anh, anh Trâu vui cười và Yên Lém cũng ký vào một tấm ảnh gửi cho anh chủ mỏ Bernard.

Năm thứ 000.001
Số.....6

THẾ - GIỚI SI - CÚT

Mỗi năm 60\$00
biếu - không đọc
giả Thăng - Tiến

Tòa tổng - lý :

Tòa nhà chớc giới
phố Giạm-Bé Hải-ôi

BAO THONG TIN HUONG - BAO CA HOAN - CAU

Ra hàng ngày mỗi tháng chỉ nghĩ 28 hay 29 ngày thôi.
3.000.000 phông - viên và trợ - bút

Téléphone :
000.000

ĐOÀN BẮC-HÀ CẢM ƠN

Đoàn Bắc - Hà có lời trân trọng
cảm ơn :

Ông hội trưởng Hướng-Đạo Nam
kỳ Trần-văn-Khả đã đối đãi với anh
em một cách ân cần chu đáo.

Hội Bắc Kỳ Ái Hữu Saigon đã tiếp
rước anh em một cách long trọng
vô cùng.

Hai hội Hướng Đạo ở Thành Kinh
(Huế) đã làm mọi cách cho mấy
ngày Bắc Hà ở Huế được vui vẻ.
Hội Bắc Kỳ Châu Phà (Huế) đã đề
hỏi quán cho anh em Bắc Hà làm
nơi trú ngụ trong mấy buổi ở Thành
Kinh.

Đoàn Bắc-Hà biếu ơn

Tin nhà

Họp bạn Bắc kỳ lần thứ tư - Mỗi
năm B. K. có một cuộc họp bạn,
những ba lần rồi Hanoi tổ chức, nói
tổ chức thì oái quá vì mỗi lần tốn có
1\$10 và hai chục lá thư thế thôi. Năm
1936 này Thái-Binh muốn mời anh em
nhưng bắt trước ủy viên Hà-Lan cũng
bảo còn về nghĩ kỹ đã. Thì các anh
nghĩ kỹ đi. Pâques nhé.

Vật thật rồi - Triệu kạ Hanoi cứ
đón là ủy viên Lambert mất, cứ lo
những việc truy điệu ; Hué cũng tin
như vậy, thế mà chúng tôi nhận được
thủ thư của ủy viên viết ngày 31
Décembre 1935 Hai năm, nhưng mới
có 10 ngày. Thế có mừng không Ủy
viên vạ qua một cơn bịnh kịch.

Anh em cùng chúc ủy viên chóng
khỏe và mau sang.

Thăng Tiến 12\$ một năm - Thăng.
Tiến vừa được một đóc giả mua
cho mỗi năm 12\$, mà từ nay cho
đến ngày thôi không ra nữa - nghĩa
là : không bao giờ - mỗi năm cứ
mua giá ấy mãi mãi. Vì đóc giả
ấy là bác sĩ T. v. L. nói thế thôi
chứ tôi nói đúng tên ông ta ra thì
ông ta thù tiếm chết tôi mất.

Nam-Đình - Lễ tuyên lời hứa. -
Từ chiều thứ bảy 11.1. 36 tại
bãi tập Hồng-Bàng, anh em đoàn
Trần-Quốc-Tuân đã cắm trại. Bùn
lầy của bốn đội song song với một
lều ở giữa của anh em đoàn Trần-
Lãm Thái-Binh. Buổi tối anh em
đốt lửa trại làm trò chơi đến
khuya mới tắt lửa đi ngủ.

Sáng hôm sau, chủ nhật 12 1. 36,
anh phó ủy - viên xứ Hoàng-Đạo-

Thủy, anh ủy-viên tỉnh Phạm-vân-
Nam và đoàn sói con, các anh Đ. T.
Dũng, Phan-Bình, lục tuc đến, anh
Đ. T. Quế cũng đầu anh em Scouts
d'Annam đến dự lễ. Các phụ-huynh
H. Đ. và các thân thương cả các bà
cũng đến, tuy giờ lát phát mưa
Chín giờ, hành lễ. Hai cột cờ
giương giữa bãi, ngon cột pháp phới
hai lá cờ Pháp, Nam. Một đình
đồng đề trên đòn gỗ sơn đỏ, khời
bay nghi ngút. Anh Đ. T. Phạm-
văn-Mười hỏi các anh em rồi lần
lượt đội Đại-Bàng, đội Bạch-Mã,
đội Phi-Yên, đội Hắc-Ngưu, các
H. Đ. S. ra trước đình hương, tuyên
lời hứa Hướng-đạo.

Đoạn anh Ủy-Viên Thủy nói mấy
lời về lễ tuyên lời hứa và bốn
phần H. Đ. S. rồi anh Bình nói
chuyện về cuộc hành trình của anh
và đoàn Bắc-Hà vào họp bạn ở
Năm-kỳ. Anh nói hơn nửa giờ
đồng hồ.

Sau là tiệc trà của các H. Đ. S.
tiếp quan khách. Hơn 11 giờ anh
em nhò trại.

Gia-Đình Hướng-đạo lại thêm được
19 H. Đ. S. nữa.

Thái Bình - Phi Yến nói chuyện :
4 giờ rưỡi hôm 4-1-36, đoàn Trần
Lãm đã tổ chức cuộc nói chuyện
về « cuộc họp bạn ở Nam - kỳ » do
Phi-viên Phạm - vân - Bình, đại biểu
của Thái bình trong đoàn Bắc hà,
nói. Cụ Thiểu Vi-văn - Định, vị đại
thần thủ nhất đã sáng lập ra đoàn
H. Đ. ở Thái-Bình chủ tọa. Rất
đồng học sinh và phụ huynh học
sinh đến nghe. Trên diện dân có
trưng bày các ảnh đã chụp được
ở Nam-kỳ. Lúc tan cuộc, ông Trưởng
bao H. Đ. Nguyễn - thục-Quỳnh và
Ủy viên Ph. văn Nam có mời quan
khách vào đoàn quán dự tiệc tra
của anh Hồ rữ Mậu và anh em
Trần Lãm thết.

Khi quan khách ra về rồi, anh
em H. Đ. hai đoàn cùng sói con ở
lại chuyện trò rất vui về hồi lâu.
Nhân dịp đó, Yến báo Kỳ thay
mặt đàn yến nói mấy câu rất cảm
động chúc mừng anh Bình, cụ đội
trưởng đội Phi-yên. Trước khi ra
về, anh Bình có tặng Sói con và
mỗi đội một ít đồ vật kỷ niệm
mang ở Nam kỳ ra. Vì cuộc nói
chuyện và tiệc trà tổ chức có trong
mấy tiếng đồng hồ, nên không kịp

mời quan khách cùng anh em ở xa.
Đường lấy làm lạ - Anh em đường
lấy làm lạ về các ông truyền thanh ở
tại Saigon. Trại họp nhiều nước, mỗi
nước một máy, một tiếng, đưa nhau
ò ào thì không nên. Chỉ đặt một bộ
để làm việc thì phải làm và tiện việc
nữa

Có thể chữ - Đem 17-1-36 lửa đốt 60
nóc nhà ở ngoài bãi Hanoi, 8 giờ sau
đã thấy một láng lều vải của H. Đ. S.
đựng để bà con tạm chù.

Nhật-Bản. - Nguyên thủ tướng
Nhật Bản, bá tước Makoto Saito
vừa được cử làm sếp Hướng - Đạo
Phủ - Tang.

Nhau dịp tên hội Hướng - Đạo
Nhật-Bản đổi lại là :

« Đại Syoneadan Nippon Renmei »
T. G. S. C. xin có lời mừng ông
sếp mới của anh em Hướng Đạo
Nhật-Bản.

Khai sinh - Lô ủy viên K B mới
nhận được :

Chi Trần thị Trúc khai cho đàn sói.
con thứ tư ở Hanoi.

Chi Đoàn tâm Đan khai cho đoàn nữ
hướng đạo sói « Bông sen trắng »
Hanoi.

Anh Trần văn Tuyên khai cho đoàn
H Đ « Đại Lạc Hanoi,
T T hoan hô ba đoàn mới lập

TIN CẦN BIẾT

Nhật thực - Thiên văn đài Thượng
Hải báo rằng đến 19 Juin 1936 sẽ có
nhật thực. Mặt trời sẽ bị tre kín hẳn.
Sự hiềm ngàn năm không có một lần,
Nguyệt thực - Ngày 14-12-35 Khâm
thiên giám tâu Vua rằng đêm đêm
tháng một ta (9-1-36) có nguyệt thực
từ 11g37 đến 2g58.

Nam kỳ - Một cô bé 7 tuổi nhậy
xuồng ngồi cừu em, bị thiệt mạng. Cái
chết đẹp đẽ thay.

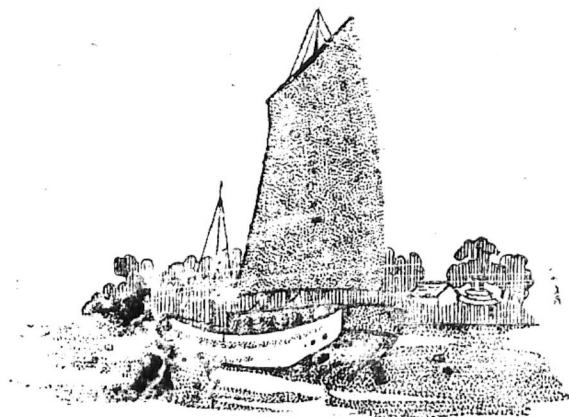
Xe hỏa - Ngày 7 Janvier 1936 đã
khánh thành đường xe hỏa Qui-Nhơn
đi Tuy hòa. Như vậy từ Tuy-hòa đi
Đà trang còn 100km trong 6 tháng
nữa thì đường xe Nam bắc sẽ liên đó.
Nước nhà mừng Anh em H Đ mừng
Đường xe từ Fourane đến Tuy hòa đã
tốn hết 25 triệu bạc

Phản thưởng Nobel - Con gái và
chàng rể bà Curie được phản thưởng
Nobel (to nhất thế giới) về khoa học ;
vài mươi năm trước ông bà Curie
cũng đã được phản thưởng ấy về ra-
dium. Một nhà « thật » danh giá

LAIT CONCENTRÉ SUCRÉ
NON ÉCRÉMÉ

SỮA ĐẶC HIỆU "THUYỀN BUỒM"
RẤT TỐT VÀ BÁN RẺ HƠN HẾT

MARQUE

JONQUE

0\$22 một hộp

Seul Importateur

Louis OGLIASTRO & Cie
S. A. R. L.

SAIGON HAIPHONG HANOI
KAMPOT PHNOM - PENH

9 giờ tối Bắc Hà dự hội của Louve'eau Hué. Dú'p vui bằng ba trò: Fakir của anh Mèo Mập, Lạc-đa hát nó, của anh Voi đá-gà và l'ống tửu Đơa hùng Tin của cụ tài tử trứ danh Célabreaux. Công chúng hoan nghênh Anh em Bắc Hà thi nhau bỏ một « giắc » đề câu đố chơi của Sói con. Kết cục anh Mèo Mập được nhiều đố nhất: 1 cái súng thần công bằng cao xu, 1 con bú'p bé bằng dĩa, 1 cái trống bỏi, 1 gói kẹo « giấy ».

A. lão đoàn sinh Niedrish
chủ máy điện Trung kỳ

Đến khuya, anh Bầy Trưởng phân phát quà cho Sói con. Anh em Bắc Hà cũng được mấy quả táo cheo trên cành cây Noël...

Cả ngày mưa rá rích Tuy vậy Bắc-Hà đi coi lă'ng, vẫn vui vẻ như thường. Anh Tuyền, vẫn anh, không muốn cho anh em đi bộ, đã đi thuê hai chiếc xe hơi « Delahaye » đợi ở cửa hội Bắc-kỳ.

Anh Tuyền, anh Thứ và một em nữa (xin lỗi quên mất tên) dẫn đường. Chia làm hai xe: Gà và Trâu. Gà được hân hạnh đi cùng anh Phó Đoàn, anh Mèo Mập và anh Tuyền. Vì xe torpédo thường, mà chở những 13 người, nên xe Gà có tới 6 « Hàng Bành », nghĩa là có sáu anh ngồ' lên trên chỗ dựa lưng.

Thoạt đầu lên lă'ng Gia Long. Đi qua Belvédère, anh em dừng lại đề ngắm phong cảnh chụp ảnh và vẽ. Mấy anh Bắc Hà hôm qua thất vọng về thành phố Hué vắng người, lẻ tẻ, hôm nay thật há' hê. Có anh nói: « Giang sơn đẹp thế này mà chúng ta không yêu nước thì cũng là một sự kỳ cục trong thế giới! »

10 giờ tới lă'ng Gia Long. Phải ba chiến thuyền mới chở hết anh em. Bắt đầu vạch cỏ rẽ lau tiến vào. Nghe nói ở đây sẵn Cọp nên anh em nhường anh đầu đoàn Mèo Mập đi yên phong. Lấy cớ rằng nói đại đố xuống sông xuống bể,

ông Cọp có vợ anh Mèo Mập thì cũng đủ no nê một tuần lễ, sẽ tha hết anh em đi sau.

Lăng Gia Long, kể về quy mô, sông núi thì đẹp nhất các lăng. Đẹp một cách hùng tráng, oai nghiêm.

11 giờ về, đến lăng Khải Định. Lăng này giữ kỷ lục về nhiều bậc, mà những bậc khó bước làm sao! Kiến trúc có vẻ thiên về lối: Đông Tây gặp nhau. Anh Mèo Mập tìm được một kỳ quan: những mảnh thủy tinh gắn ở tường đều có chữ « Quinquina ».

Ba giờ về đền Tự Đức. Lăng của một nhà vua thi sĩ nên có vẻ mơ màng: hồ sen, đình Thừa Lương, mấy khóm trúc. Lại lang hồn thơ.

Bốn giờ toan đi coi thêm mấy lăng nữa nhưng toàn ban giả giầy Bắc Hà cản lại vì từ sáng chưa có bữa nào Đành về.

Tối, sang nhà anh Ủy Viên Võ thành-Minh ăn tiệc.

Chú ý: từ hôm tới Huế tiệc tùng liên miên. Dạ giầy cảm động quá.

26 DÉCEMBRE

Chương trình định hôm nay có cuộc cắm trại hết các Đoàn ở Huế để tiếp anh em Bắc Hà. Nhưng trời mưa lâu nên đình lại.

Bắc Hà đi xem Cung Điện. Cây vàng, lá ngọc, châu báu, nha cửa đồ sộ, sơn son thếp vàng, chói lọi.

Lên chiếc xe Car lớn của Collège Providence cho mượn, anh em đi thăm chùa Thiên Mụ nhưng sợ cầu sập, lại quay trở về. Thì may gặp một tụi Mọi vừa múa vừa hát đang đi tập tành ở đường.

Chụp ảnh. Học cách nhảy, múa. Múa kẻ mọi, điệu mọi. Rồi lên xe trở về.

Anh Phó Đoàn thối tôi gọi anh em lại ban. « Chúng ta được anh em Huế tiếp đãi long trọng qua. Trước khi đi Saigon, ta phải đáp lại tấm thịnh tình ấy. Vậy anh em sẽ đáp lại bằng một bữa tiệc Bắc kỳ và một buổi dạ hội ở hội quán Bắc kỳ. Sẽ mời đủ anh em Huế, các nhà báo và thân hào tới dự hội. Xin anh em Ráng sức! »

15 tiếng trả lời một lượt anh Phó Đoàn: « Chung em xin Ráng sức, Ráng sức! »

Rồi chia nhau ra anh nấu bếp, anh dọn nhà, anh kê bàn ghế, anh chạy giầy, anh đi mượn giầy điện, bóng điện, anh nối gậy, buộc thừng, căng mền, căng chiếu... Mỗi người một

việc. Trong ba tiếng đồng hồ, bữa tiệc sáu chục người đã sẵn sàng đợi quý khách Hương - Đạo Thần kinh. Cuối căn phòng lớn, một chiếc sân khấu đồ sộ, nguy nga, cờ cheo, biển dựng, một bên bức tranh Thăng-Tiến, một bên chân dung Bi-Pi, như có vẻ đón chào những bạn yêu Hương - Đạo đến dự dạ hội của đoàn Bắc Hà.

Tám giờ tiệc xong. Năm phút, bàn ghế dọn sạch chơn, bày biện lại để đón khán giả.

Tám giờ rưỡi, khai diễn. Ba đoàn sinh Bắc Hà ngồi trong rừng rậm, ca bài « Tiếng Chiêng ». Rồi lần lượt hết trò nọ đến trò kia, công chúng tán thưởng, vỗ tay không ngớt. Anh em H. Đ. Thần-kinh cũng dúp vui bằng mấy trò rất khá. Một em Sói Ti hơn mới có 4 tuổi vừa đàn Mandoline vừa ca. Một kỳ quan trong H. Đ. giới!

11 giờ tan hội.

12 giờ giờ đap, kê lại bàn ghế, sớ bị lên vai: anh em lên đường, từ biệt Huế để đi Saigon. Có 15 anh em hai hội Hương Đạo Huế cùng đi. 15 anh em cùng lấy một màu phu-la và đeo băng đoàn « Thần kinh ». Một ý kiến hay, nêu cao được tinh thần H. Đ. và thực hành điều luật thứ 4.

27 DÉCEMBRE

Từ Huế đến Tuy Phước; coi Thăng-Tiến số 4 trang: 4, 5 6. Duy có một sự đáng chú ý: từ Quảng Ngãi trở đi, bắt đầu nắng to. Bao nhiêu chần lén, bu lợ lợ, cho vào bị cho mau, không nóng quá có thể phát điên được...

Ba giờ chiều đến Tuy Phước. Lên ô-tô Staca. Xe bắt đầu nổ máy, như tàu bay. Mà quả nhiên đi tàu bay thực. vì đi qua đèo Varella ban đêm tại xế mờ bầy, xướng dặc vù vù như đi tàu bay. Anh Mèo Mập vì đã ném qua mùi ngã ô-tô đến sứt cả nặ, ngồi trên xe mất hết hồn lẫn vía. Đến Nha Trang anh quay lại hỏi anh em, như ngày xưa Tư-Mã-Ý hỏi quân lính: « các anh xem hộ đầu tôi còn ở trên vai không? »

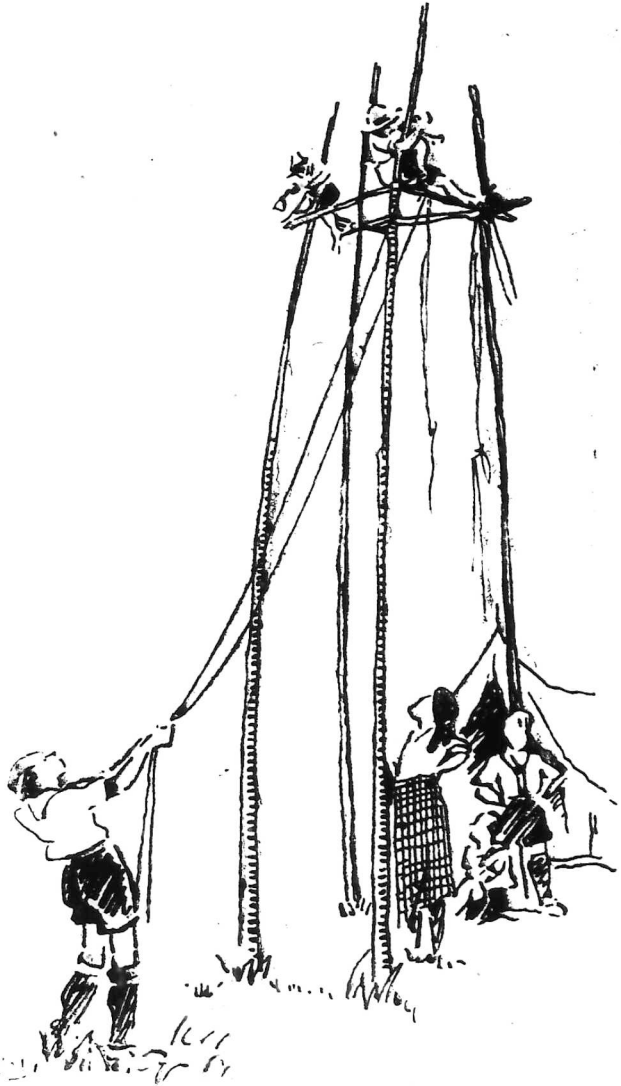
Đầu anh thì còn cả, duy có tóc anh đã hoa tâm! (xin nhớ đọc chỗ này, trừ bì 99%)

Từ Nha Trang đến Saigon, vì tối đêm không xem được gì, anh Phó Đoàn hạ lệnh ngủ cho kỹ để sáng hôm sau đến Trại Hẹp Bùn còn « đứng tay vào việc. »

28 DÉCEMBRE: ĐẾN SAIGON

6 giờ rưỡi đến Bên Hòa Anh em Biên Hòa mang lên cho Bắc-Hà và Thần - kinh một thùng bánh mì và mấy chục chai sữa cà-phê, sô-cô-la. Cảm ơn! Cảm ơn! Anh em uống vào. thấy tỉnh như sáo, đủ nghị lực để chống với sự cảm động sắp đến: bước chân xuống Thành Phố Saigon, đích của cuộc Thám hiểm Bắc - Hà, Đa - Năng, Gia định.

7 giờ 15 thì đến ga Saigono. Anh em ra đón rất đông; Tung hô ba lần: « Trung, Nam, Bắc một nhà ». Đủ mặt.

Hai trâu ngất nghều trên trời.
đang làm chòi canh trại Bắc Hà

anh Sếu Vườn, anh Hươu Trắng, chị Sói đi dõm... và một trăm hai mươi đoàn sinh Cao-Mên, đi đều hơn lính khố đỏ Hà-Thành.

Về Trại, anh em các nơi đã tề tựu đủ mặt, lều công đang hoang. Riêng góc Bắc Hà chưa thấy đầu vào đầu.

Anh Đoàn Trưởng Hươu Trắng gọi anh em dặn:

Voi hắt hơi gia công
cửa tre để làm công

« Hai ngày trước khi chính thức mở Trại của Bắc Hà là hai ngày vất vả, anh em nên nhớ lấy. Nào, chúng ta « đứng tay vào việc » !

Một tiếng dạ ran.

Anh em Bắc Hà sẵn tay áo, hăng hái bắt đầu làm việc..... 10 giờ trưa rảnh quá, phải vào Minh-Nghĩa Đường tam trú.

2 giờ chiều lại bắt đầu làm việc.

8 giờ tối, Bắc Hà thết cơm anh Phó Ủy Viên Đông Dương Serène.

Trao đổi ý kiến. Anh em định mời anh bữa cơm hối lộ, đề xin phép làm việc ban đêm. Nhưng anh đá quá, nhất

A. Serène khoe với cả làng định không cho.
HĐ. rằng « tôi có cái trán phủng phù đây »

(Còn)

Yến-Lèm Thái-Bình

NHỚ NHẬN ĐƯA

Các mandats xin đề tên Trần - Văn - Tuyên 55 Jambert, Hano

THUA - THỰC - Anh em ạ, Báo của chúng ta bán rất chạy, thế mà tiền gửi về rất ít. Anh em muốn cho tờ báo này khá nữa (có thấy không, mấy số này giấy lại tốt ghê, tranh lại nhiều gớm) thì xin gửi tiền về cho. Hết tiền thì huyết mạch cạn, cạn thì chết thôi. Theo lệ đã định HĐ. ở đoàn mỗi anh mua báo xin gửi ngay 0\$15. Cả đoàn gửi một lúc. Bà con mua năm thì xin gửi cả 0\$60 về, gửi bằng tem (cò) càng tiện.

Anh nào nhận báo bán lẻ thì cứ mỗi chục chừ 8 xu cho đội, còn thì gửi về cho.

Anh nào đủ được người mua năm thì cứ 10 người anh giữ lại cho đội 1\$, gửi về cho nhà báo 5\$

Các ngài Đại lý. - Số này là số 6 rồi. xin các ngài tinh tiền và gửi báo thừa về cho.

Lẽ bất đắc dĩ là chúng tôi không thể gửi báo đến những vị chưa trả tiền. vì nói thực tình con nhà H. Đ. làm gì có vốn.

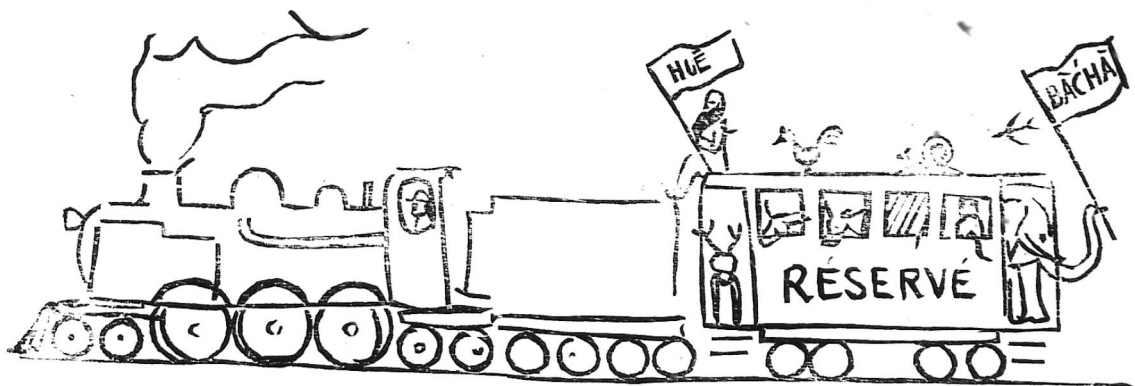
Các anh ủy viên và đoàn trưởng - Xin các anh thúc dục anh em cho, chúng tôi trông cậy ở các anh lắm lắm.

A. Hùng, Baclieu - Nhận được thư các anh lấy báo, rất cảm động.

A Định, Haiphong - Nhận được của anh gửi trả 2\$40 rồi

Anh Bò Rống Nam Kỳ - T. T. cảm ơn anh Bò-Rống đã gửi cho vợ tuồng Thiện Ác rất hay và có ý nghĩa. Anh em có thể gửi mua tập đó ở Tin-đức hư-xã 28 Sabourain Saigon.

Anh Tự Long-Xuyên và anh Thử Phú-Xuân - Chúng tôi đã gửi Vô gia đình cho hai anh rồi.

Chuyến tàu đặc biệt của Trung, Bắc

CUỘC VIỄN DU CỦA ỐC SÊN MIỀN BẮC

Trâu mơ mộng đang ăn cỏ ở ngoài đồng im lặng nghe lỏm được câu chuyện sau này :

Sên sên sên, mày lên ăn bầu ăn bọ...

« Hôm ấy mưa phùn gió lạnh, Sên đang thu hình trong mấy mớ rau cải ở một góc toa hang tư; bỗng nghe rầm rờ, nào voi gầm ngựa hí, gà gáy phượng kêu, nào tiếng én gọi đàn, tiếng trâu tìm nghe, đình tai nhưc óc, tưởng chừng như mãnh thú xô sát nhau.

Sên này sợ quá cứ nín hơi cuộn tròn trong vỏ nhưng sau tức thờ đành liêu thủ đầu ra ngoài, thấy đến hơn một chục gã thanh niên quần cộc áo vàng đang khuấy vác những gói nặng. Ủa lạ! họ hình người hẳn hoi mà cứ gọi nhau như súc vật: nào Trâu độc, Gà Tồ... Trông thấy họ vác búa to gậy lớn, tôi đoán hẳn chẳng phải thiện nhân, lại vội rút đầu vào trong vỏ...

... Tiếng đầu gọi: « Sên sên sên mày lên ăn bầu ăn bọ » làm tôi chột tỉnh. Rồi vắng vắng bên tai tiếng hát mừng vui du dương trầm bổng khiến tôi bừng mắt nhìn ra thấy quanh mình vẫn mấy gã thanh niên khi nãy nhưng sao lúc này trông tươi cười hiền lành cả, Thấy tôi họ cười hà hà! tưởng at cả tiếng xe lửa chạy Họ tranh nhau xem tôi, tranh nhau giữ tôi mà bảo tôi rằng: « Này sên sên sên, theo Bắc Hà vào Saigon nhé! »

Thế là đi đi, ta cùng đi...

Con tàu hỏa hên chạy suốt ngày, đến một nơi thấy gọi là quê quan Bang thì tối mịt — Trong toa tàu, Trâu lăn ra nằm dưới sàn còn gà tồ đã có cái ổ treo leo ở trên. Nhưng có lẽ tàu sóc mạnh quá nên cả đàn gà ngã cả xuống chuồng trâu.

Sáng hôm sau, thấy mình lạc vào một nơi quan cách quá, đếm sao được thể bài kim khánh. Họ bảo đây có cung điện. Cố sức đứng to mắt thu hết những vẻ đẹp đất này...

Rồi một đêm, trong toa xe lửa lại thêm mười lăm con hùm beo phượng én đất Thần-Kinh và một ông cụ có bộ râu giải đẹp quá.

Qua hầm, vượt ải, hết nhìn bề xanh lại trông cát trắng, nhưng sao nóng nực thế này..

Nào đã hết : đến một nơi họ nhốt cả vào một hòm không lồ rồi một đèo, một đèo lại một đèo tôi bò trên con đường quan lộ.

Qua một đêm trên xe lửa là tôi đã vượt từ Bắc vào Nam rồi đó.

Trời nắng dữ quá, Sên gày yếu này phải chum vỏ trắng để dạo chơi trên sân cỏ rộng người ta gọi là sân « banh »

Một chú run đất đang dạo tở trông thấy tôi quần quật chào mừng :

« Trời ơi ! Người anh em vô đây hồi nào đó ? Khoái dữ a ! » Sau mấy câu giáo đầu tôi mới rõ rằng quê chú ở sân banh này nên tôi hỏi :

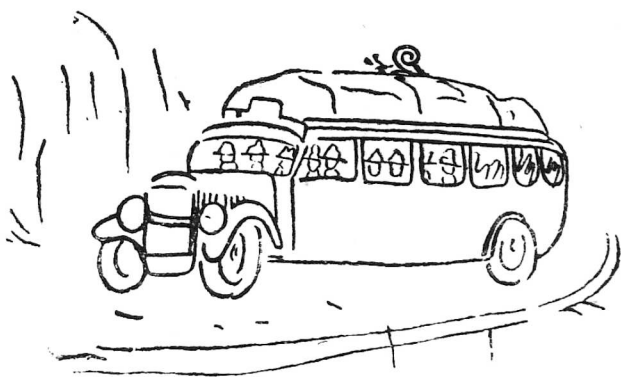
« Chắc mấy hôm nay anh khó chịu lắm nhỉ ? »

— Không mà, vui lắm anh a. Đã nửa tháng nay tôi quen rồi. Ngày nào chú Sếu Vườn cũng chạy đi chạy lại phờ cả lông. Rồi Rồi thấy cuộc đảo, búa rọt, họ hàn tán nhau sẽ có mấy trăm hồ báo, trâu bò ở cùng với nhau. Tôi ngạc nhiên nên nhất định ở đây để xem sự quái gở ấy.

Nhìn trung quanh anh vừa nói vừa chỉ : « Anh chàng lêu nghêu đang chạy ấy là trưởng trại Sếu Vườn đấy. Còn đây là anh Cò-Hương phó trưởng trại đang nhả mặt gọi loa ».

Tôi bò lại gần hỏi một con sên đất : thế nào ?

— Vui lắm, Sếu và Cò thi nhau chạy cả ngày.

Ô tô Staca

Chợt tôi bị một luồng điện giật dùm cả người vội kêu rầm lên. Sên đất vội bịt miệng tôi lại : « Ấy chêt nói khê chứ. đừng trước máy truyền thanh mà anh kêu thế cả trại sẽ ùa đến bây giờ ».

Sợ luồng điện, sợ máy truyền thanh, tôi lại sẽ mình đi nơi khác.

Gặp một chú Đế bảo tôi rằng :

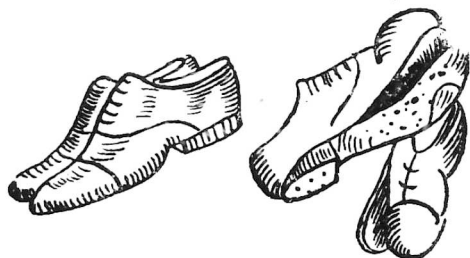
« Dừng lại anh ; đây là trại H. Đ Pháp anh a. này anh xem bàn cao ghế dài ngồi ăn có thích không ? Ở đây ít bữa tôi sẽ hát giồi anh a ».

Chú Đế còn khoe tôi có cả mấy hiệp sĩ nữa và kể nhiều điều, nay lắm nhưng tôi còn vội đi.

Bay là xuống đất, một con chim sẻ quých quých gọi tôi : lại đây lại đây xem đồng - tử - quân Trung-quốc.

Tôi lẳng tai nghe thấy trống lều đưa ra.

« Hây, hây, hây, sến sảng, ngồi chơi. Ngộ thích lắm thích lắm ! » Nhìn vào thấy viên đoàn-trưởng Chợ-Lớn đang truyện trò với mấy

Lúc đi Lúc về
Đôi hia thiên - lý của anh phó - đoàn
Trâu mơ mộng

con Trâu Gà Bắc-kỳ. Xung quanh chừng 20 đồng-tử - quân ngâm kèn thổi : La lá, la là, la là la lá, lá là là la . . .

Tiếng âm nhạc dịu dàng bỗng dừng xen vào một tiếng long trời lở đất. Rồi đánh soẹt qua đầu, tôi sợ quá rụt râu lại thì thấy hà hà hoan hô ầm ĩ : Ủy-viên đầu Bi-ve (Consigny) ngồi tàu bay đang một mình nhào lộn để chụp ảnh.

Sên này vội lủi để tránh ông Ủy-viên mao hiểm ấy thì đụng ngay vào một bức tường, thấy rung chuyển cả. Lùi lại xem, hóa ra một chiếc cổng bằng vải màu vàng rực rỡ có rất lắm soáy ốc. Bụng bảo dạ, chắc đến đây gặp người quen Y như rằng : một chú ốc bươn loãn soạn ra mời đón ; thấy tôi ngần ngại bảo rằng : « Không can chi, anh cứ đi qua, cổng này thợ làm rất chắc chắn ». Yên lòng tôi chui qua, miệng khen khéo thật. Ở đây ngaiêng lăm khiến tôi phải sửa sang lại áo quần — ấy chết—vỏ ốc bọc tôi. Chợt gặp mấy ông hộ pháp mình trần mặc váy, tôi sợ quá. Ốc bảo tôi : các ông Sêp Cao-Mên đấy mà. Rồi lại chỉ cho tôi những sói con chân mềm mà lực lưỡng chẳng kém gì Trâu đất Bắc

Nhưng bụng thấy đói tôi định bỏ đến chỗ hai tay đầu bếp đang sào nấu thì ền Thần-kinh đã mang tôi về trại Hué ép tôi khai vị bằng một bữa cơm ết. Rồi ền lại kể cho tôi nghe :

« Ở trong hai chiếc lều con này với anh em Thần-kinh vui quá anh a. Giọng hát sông Hương mê hồn, tình yêu các anh nông nân khiến tôi quyến luyến nơi này quá ».

Cơm no rồi ngủ kỹ. Lúc tỉnh ra thấy ngồi trên ghê sa loong của Phụng Saigon, rồi riu ra riu rít chỗ này gọi, chỗ kia mời, nào thử giường lân thời, nào ngắm bàn ăn mô-đéc bao nhiêu những cái khéo, hay.

Trên trời một con bướm vẫy gọi : « Sên này đi với tôi, vượt qua hàng rào này. Kia trông xem Chim con và Sói con đang chơi đùa có vui không đẹp không ? »

Từ già bướm tôi bỏ về nhà thấy hiệu lên nào cửa tam quan cùng chòi canh chót vót, nào cây chuối đổ lẩn trong khóm chuối xanh

Hà hà hà một tiếng — Tiếp theo một tràng pháo lạch tạch, từ trên chòi tung xác đồ xuống cỏ xanh, khiến sên này nghĩ đến cảnh tết ngoại đình, các quân viên đang họp

Mà họp thật : các bạn cùng tôi với Bắc Hà hô to « Hương - Đạo một nhà » 3 lần kêu vang trong trại.

Tôi ngồi dưới bụi cây hưởng bóng mát dịu dàng. Anh run kia thích chỉ cười uốn khúc, chỉ bướm nọ cũng cao hứng liệng bay

Trên cành chim nọ kêu : « Vui quá ». Dưới đất rả nhếch cổ họa theo . . .

Vui quá, vui quá. Sên này quên sao được những ngày êm đềm cùng nhau kết chặt tình thân ái khiến cho lúc ra về anh em chỉ em H. Đ. bỏ rơi mất luật thứ 8 mà Sên này cũng ngâm ngùi chia tay cùng các bạn mến yêu . . .

Ngoài đồng im lặng, cảnh chiều hôm như gọi tình tình, nghe xong truyện trâu cũng tê mê mơ mộng.

Trâu Mơ-Mộng